Dosarul nr.5r-219/2025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

12 august 2025
or. Căușeni
Judecătoria Căuşeni (sediul Central),
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Victoria Railean
Grefier - Ana Garaba
examinând în şedinţă de judecată publică contestaţia depusă de Dumitrașco Tamara, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 100597 și deciziei de sancționare din 24.06.2025, emise în cauză contravențională prevăzută de 47^1 cod contravenţional,

a c o n s t a t a t:

1. La data de 07.07.2025, Dumitrașco Tamara a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 100597 și deciziei de sancționare din 24.06.2025, întocmit de OP al IP Căușeni Decenco Eduard, emise în cauză contravențională prevăzută de 47^1 cod contravenţional.
2. În motivarea contestației, a invocat că, la data de 24.06.2025 a fost întocmit procesul-verbal şi decizia de sancţionare prin care a fost găsită vinovată de comiterea contravenţiei prevăzută de art. 47^1 alin.(1) Cod contravenţional, cu aplicarea sancţiunii sub formă de amendă de 500 u.c. 25 000 lei.
   Menționează faptul că agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaşte drepturile şi obligaţiile sale, dreptul de a obiecta etc. Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenţi indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art.47^1 cod contravenţional.
   Respectiv în opinia sa, agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acţiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat, iar fapta contravenţiei nu este clară, scrisă neciteţ, nu a existat nici o acţiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia dc sancţionare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancţiunea contravenţională aplicată.
   Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovaţia persoanei, prin aplicarea sancţiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire, păstrarea acestei sancţiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a ţării de către CtEDO.
   Codul Contravențional este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile şi dispoziţiile generale şi speciale în materie contravenţională, determină faptele ce constituie contravenţii şi prevede procesul contravenţional şi sancţiunile contravenţionale. Conform principiului legalității, consfinţit la art.5 Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de comiterea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale, decât în conformitate cu legea contravenţională.

Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise. Legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante. La aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudicialul al contravenţiei, de persoana făptuitoare şi dc circumstanţele atenuante ori agravante.
În aşa mod, a fost sancţionat/ă potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravenţional, constituie inexistenţa faptului contravenţiei, potrivit lit.a) alin.(1) art.441 temeiurile de încetare a procesului contravenţional.
Potrivit art.374 Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea autorităţii competente, care are drept scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale. Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa dc judecată sau în alt organ spre soluţionare, (alin. (1) art. 440 Cod contravenţional).
Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţafăptuitoareisau în absenţa lui. Concluzionând menţionează că agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunţate, era obligat să desfăşoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale.
Cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva consideraţii referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenţie, precum şi la forma acestuia. Procesul-verbal de contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) şi reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 Cod contravenţional. Conform dispoziţiei legale menţionate supra, lipsa elementelor care trebuie să figureze un procesul-verbal cu privire la contravenţie atrage nulitatea acestuia.
Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii şi al dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravenţional.
Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, in scopul producerii efectelor juridice pentru care a lost întocmit. Totodată

potrivit art.442 alin.(1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art.443 Cod contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 alin.(1), (2) din Codul contravenţional.
Analizând actul de sancţionare sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenţie contestat, aşa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art.443 din Codul contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii, care trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii.
În acest sens, potrivit art.443 alin.(1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: ...d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.
Menţiunile enunţate mai sus se regăsesc și în dispoziţia art.445 alin.(1) Cod contravenţional care potrivit căruia - Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua. luna. anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu al făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientei de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.
Reieşind din cele expuse supra, în baza art.445 alin.(1) Cod contravenţional, neconsemnarea datelor şi faptele indicate în art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravenţional, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. În aceeaşi ordine de idei, sancţiunea în procedura contravenţională reprezintă mijlocul legal care lipseşte de efecte juridice actele procesuale şi procedurale, precum şi măsurile procesuale dispuse ori efectuate neîntemeiat sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare. Sancţiunile procesual-contravcnţionale reprezintă nişte remedii procesuale ce urmăresc înlăturarea producerii de consecinţe juridice în ipoteza în care legea procesual contravenţională a fost încălcată.
Una din aceste sancţiuni este şi nulitatea. Codul contravenţional, reglementează în art.445 alin.(1), (2) instituţia nulităţii absolute şi relative. Nulitatea are ca efect inefieienţa actelor realizate cu încălcarea dispoziţiilor legale. Actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forţa juridică conform regulii juod nullum est, nullum producit effectum.
Astfel, analizînd conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma prevederilor art. 443 alin.(1) lit.d) în atenţia faptelor Cod contravenţional, se constată că agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică – luna, anul şi ora comiterii contravenţiei sau perioada săvîrşirii faptei. Decizia emisă la caz este

afectată de aceleaşi omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conţine lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată.
Într-o altă ordine de idei este important de a specifica şi faptul că lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei in care a lost săvârşită contravenţia reprezintă o încălcare semnificativă a cerinţelor de formă ale procesului-verbal şi aceste date ar fi esenţiale pentru stabilirea prescripţiei răspunderii contravenţionale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc.
Din analiza normelor citate supra rezultă cu certitudine faptul că odată ce legea contravenţională, în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a datei săvîrşirii faptei, agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie în mod evident nu a ţinut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiţie a valabilităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, or, analizând actul de sancţionare a petiţionarei raportat la actul de constatare, prin prisma art.443 Cod contravenţional, se atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie s-au admis derogări de la prevederile art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravenţional, circumstanţă care urmează a fi apreciată de către instanţa de judecată în strictă conformitate cu dispoziţia art.445 alin.(1) Cod contravenţional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei şi încalcă celui urmărit contravenţional dreptul la o apărare şi un process echitabil, situaţie care nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată.
La caz contestatara folosindu-se de dreptul său a contestat procesul-verbal cu privire la contravenţie din 24.06.2025 exprimându-şi dezacordul cu acesta, circumstanţele stabilite mai sus direct încalcă drepturile contestatarei la dreptul de a cunoaşte esenţa învinuirii care i se aduce din partea statului şi aceste circumstanţe instanţa de judecată le reţine prin prisma sancţiunii nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie tangenţiale fiind rigorile art.445 alin.(1) Cod contravenţional, or, încălcările art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravenţional la caz impun nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie, în conformitate cu prevederile art.461 alin.(1) Cod contravenţional. În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.
Prin prisma jurisprudenţei Curţii Europene se evidenţiază concluzia că încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravenţională.
Respectiv, statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanţă de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză (cauza Stefan vs. Romania, hotărîrea din 06.04.2010).
În circumstanţele enunţate, solicită ca instanţa de judecată să admită contestaţia depusă şi să anuleze procesul-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei de sancţionare întocmite în privinţa contestatorului în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, din motivul constatării temeiurilor de nulitate absolută prevăzute la art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, cu încetarea procesului contravenţional.

Cu referire la probatoriul acumulat, menţionează următoarele: Probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.
La fel reiterează că în procesul-verbal nu sunt făcute menţiuni despre utilizarea cărorva mijloace tehnice speciale de constatare şi nici despre existenţa la acesta a cărorva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta.
Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speţă a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) CC, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravenţional. Menţionează că omisiunea enunţată de rând cu celelalte enunţate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. La fel, omisiunile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esenţial modul în care în prezenta speţă agenţii statului au înţeles să răstoarne prezumţia dc nevinovăţie, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator.
Sub aspectul dreptului la un proces echitabil şi dreptului la apărare, de care beneficiază orice persoană, conform art. 6 CEDO, art. 20 şi art. 26 din Constituţia Republicii Moldova, menţionează că sancţionarea pentru o contravenţie, conform jurisprudenţei CtEDO este apreciată ca tragere la răspundere penală (§ 35 a Hotărârii CHDO din 01 februarie 2005 Zilibcrberg contra Moldovei, cererea nr. 61821/00) - „Curtea notează preeminenţa acelor care sugerează că acuzaţiile aduse reclamantului au fost de natură penală. Deşi nici una din ele nu este decisivă, cumulativ ele determină caracterul penal al „acuzaţiilor" aduse reclamantului, în sensul articolului 6 § 1 al Convenţiei".
În jurisprudenţa sa CtEDO, dezvoltînd conţinutul abstract al acestei norme (art. 6 CEDO) a statuat că „autorităţile naţionale trebuie să depună o maximă diligentă cu privire la modul în care se face notificarea „acuzaţiei către cel interesat, deoarece actul de acuzaţie are un rol determinant în procedura penală...". Curtea consideră că, în materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la faptele care se reproşează acuzatului şi a calificării lor juridice reprezintă o condiţie esenţială a unui proces echitabil şi că există o legătură evidentă între dispoziţiile art. 6 § 3 lit. a) şi cele din art. 6 § 3 lit. b) în sensul că dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauzele acuzaţiei trebuie privit în lumina dreptului recunoscut acuzatului de a-şi pregăti apărarea.
Se reţine că în conformitate cu art.440 alin.(1) CC constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare si de administrare a probelor probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind

examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
În conformitate cu art. 442 alin. (1) şi (9) din Codul contravenţional, procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. (9) Partea rezolutiva a procesului-verbal cuprinde decizia agentului constatator de sancţionare, de încetare a procesului contravenţional sau de remitere a cauzei funcţionarului abilitat sa examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator sau autorităţii competente să soluţioneze cauza contravenţională, ori în instanţa de judecată, cu recomandarea, în toate cazurile, dacă consideră necesar, privind sancţionarea sau privind încetarea procesului, indicîndu-se şi termenul de contestare în instanţa de judecată.
Potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) CC nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Art. 10 din CC stabileşte că este contravenţie fapta acţiunea sau inacţiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.
Conform prevederilor art. 375 CC persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut dc prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii carc nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.
În ordinea celor menţionate, reţine că existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul verbal contravenţional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Constată că în speţă, prezumţia de nevinovăţie de care se bucură acuzatul contravenţional în acest caz nu a fost răsturnată.
Potrivit art. 461 alin. (1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. Din motivele expuse în prezenta contestaţie, deoarece în speţă procesul verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistenţa la speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancţionare din motiv că nu este întrunită fapta contravenţiei stabilită la art. 240 alin. (1) Cod contravenţional.

În cazul în care acest proces-verbal şi această decizie de sancţionare, întocmită cu grave încălcări de formă şi de fapt, va rămîne în vigoare, acest lucru va însemna un grav abuz și încălcare a prevederilor internaţionale prevăzute supra cu toate consecinţele viitoare de condamnare a Republicii Moldova. Probele care ar constata săvârşirea contravenţiei, sunt obţinute prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător şi nu sunt concludente şi pertinente, iar procesul verbal contravenţional, în virtutea jurisprudenţei CtEDO nu poate servi ca unică probă la stabilirea vinovăţiei. Se reţine că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) CC (1) Procesul contravenţional nu poate ti pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.
Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale dccît în conformitate cu legea contravenţională. Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
Astfel, solicită admiterea contestației cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 100597 din 24.06.2025.

3. ***La data de 23.07.2025, Dumitrașco Tamara a depus cerere de completare a contestației inițiale, în care*** făcând trimitere la art.21 din Constituție, art.5, 7, 8 al.(2), 14 al.(1)-(3), 440 al.(1), 442 al.(1), 374, 381 al.(2), 425 al.(1), (2) Cod Contravențional, art.8 al.(3), art.94 al.(1) pct.4), 8) Cod de Procedură penală, a invocat aceleași motive indicate în contestația inițială, suplimentar invocând că, agentul constatator a indicat că, contravenientul ar fi comis contravenţia prevăzută de art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu, circumstanţă fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancţionării unei persoane.
O primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză este: din descrierea faptei contravenţioale nu se reţin aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumsanţe, prin ce acţiuni, a stabilit că petiţionarul ar fi comis contravenţia imputată.
Susține că agentul constatator nu a demonstrat că petiţionarul ar fi pretins careva mijloacele băneşti destinate anume pentru determinarea acestuia să îşi exercite sau să nu îsi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. Atenţionează asupra faptului că o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia alin.(1) art.47[1] Cod Contravenţional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. În alţi termeni, este necesar ca, reieşind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptăţit a accepta sau primi asemenea foloase.
Aşadar, pentru a fi stabilit că o persoană a comis a faptă contravenţională, este necesar ca fapt sa conţină elementele constitutive ale contravenţiei incriminate. Scopul contravenţiei de corupere a alegătorilor al faptei prejudiciabile prevăzută la art.47[1] alin.(1) Cod contravenţional, este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susţinătorului să îşi exercite sau să nu îşi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. În prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.47[1] Cod contravenţional. Accentuează că scopul menţionat

trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective şi nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor băneşti.
În cazul de faţă, agentul constatator nu a demonstrat că petiţionarul urma să-și asume angajament ce tine de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop. Atenţionează că, în raport cu acţiunile/inacţiunile petiţionarului nu există obiectul material sau imaterial al infracţiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje". La caz, constată că probatoriul administrat în cauza contravenţională atestă că nu s-a confirmat săvârşirea de către petiţionar a faptei de corupere electorală pasivă.
Coruperea electorală pasivă este o contravenţie materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.
Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art.47[1] Cod contravenţional al RM constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje. Petiţionarul nu a primit nimic din aceste bunuri sau servicii pentru a vota într-un fel sau altul. Latura subiectivă a infracţiunii specificate la art.47[1] Cod contravenţional RM se caracterizează prin intenţie directă. Adică, agentul constatator urma să demonstreze că acţiunile petiţionarului ar fi constat în pretindere, acceptare, primire bunuri, servicii, privilegii sau avantaje cu intenţie directă. Scopul infracţiunii de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să îşi exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. În prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47[1] Cod contravenţional RM.
Prin urmare, reieşind din materialul contravenţional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că petiţionarul ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului..., fapt care impune instanţa de judecată să înceteze procesul contravenţional în privinţa acestuia.
Procesul-verbal cu privire la contravenţie urmează a fi declarat nul, inclusiv şi din motivul că nu a fost constatat timpul săvârşirii contravenţiei. Conform art.445 Cod Contravenţional al RM, (1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contratravenţie a menţiunilor privind şi a datei comiterii acesteia, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Respectiv, anume neconsemnarea în procesul-verbal a datei comiterii, dar nu a perioadei cum este indicat în speţă, atrage nulitatea procesului-verbal contravenţional, or, în cazul indicării perioadei săvârşirii contravenţiei, aceasta trebuie să fie clar definită de când şi până când a fost comisă. În speţă, agentul constatator incriminează contraveninetului că, acesta ar fi primit careva mesaje la numărul de telefon care conţineau sume de bani, mesaje parvenite la numărul său de telefon iar conţinutul acestora nu este cunoscut de agentul constatator, aici survine o situaţie absurdă: Cum a constatat agentul că în mesaje era vorba despre bani dacă conţinutul acestora nu îl cunoaşte? Intima convingere a poliţistului nu este de ajuns pentru a atrage la răspundere o persoană. Onorată instanţă, din conţinutul tututor înscrisurilor anexate la cauza

contravenţională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiţionarului, conţin textul despre careva sume de bani. În foaia intitulată „extras din fişier” este indicat doar menţiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conţinutul mesajului. În procesul-verbal de contravenţie nu este stabilită data săvârsirii contravenţiei, omisiune sanctionată cu nulitatea absolută a procesului-verbal.
Respectiv, circumstanţele date, nu pot fi reţinute ca o perioadă exactă a comiterii contravenţiei incriminate, or, invocarea că mesajele primite ar constitui momentul comiterii contravenţiei incriminate, în situaţia în care nu este cunoscut conţinutul lor, nu poate fi reţinut ca timpul săvârşirii contravenţiei. Procesul-verbal cu privire la contravenţie de sancţionare a petiţionarului este o înscenare imorală din partea poliţiei, în care de fapt, oamenii au încredere. Or, acesta a explicat politiei situaţia de fapt, însă ei au denaturat faptele existente si prin înşelăciune, ilegal l-au acuzat de comiterea contravenţiei prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravenţional. Prin urmare, acuzarea adusă petiţionarului este ilegală şi neîntemeiată. Acesta a fost acuzat si respectiv, sancţionat ilegal.
În concordanţă cu art. 7, 425 din Codul Contravenţional, concluzionează că agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional şi nu a elucidat toate aspectele speţei şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăţia contravenientului. Conform prevederilor art.6 § 2 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până atunci când vinovăţia sa va fi legal stabilită. Notează faptul că, tragerea la răspundere penală în lipsa motivelor verosimile de a bănui că persoana a săvârşit o abatere penală constituie o încălcare a Convenţiei.
Prezumţia de nevinovăţie stă la baza tuturor garanţiilor procesuale legate de protecţia persoanei în procesul penal, inclusiv, procesul contravenţional (reieşind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova). Legea procesual-penală şi cea contravenţională (reieşind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova) stabileşte că, răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate legal, se interpretează în favoarea bănuitei. Această reglementare se include în spiritul prezumţiei nevinovăţiei datorită faptului că, pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informaţii certe şi veridice despre vinovăţia ei, neadmiţându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informaţie, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeaşi circumstanţă, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentinţe de vinovăţie.
În cauza Creanga c. României 2012, p.88 Curtea reaminteşte că, la aprecierea mijloacelor de probă, ea reţine criteriul probei ”dincolo de orice îndoială rezonabilă”. Art.6 (2) CEDO «exprimă principiul prezumţiei nevinovăţiei. Acesta, inter alia, cere ca în exercitarea funcţiilor lor, membrii completului de judecată nu trebuie să aibă o idee preconcepută precum că inculpatul a comis infracţiunea de care se învinuieşte; sarcina probei fiind pe seama părţii acuzării, şi orice dubiu urmează să fie interpretat în folosul inculpatului ....».

Justificarea aplicării acestui principiu, are la bază ideea că pentru societate ar fi cu mult mai bine dacă o persoană vinovată ar fi achitată, decât dacă o persoană nevinovată ar fi condamnată. Sarcina probei este în seama acuzatului numai dacă acesta are vreun motiv scuzabil, însă în cazul în care există dubii cu privire la vinovăţie, acestea urmează a fi interpretate în favoarea lui.
Prin urmare, reieşind din natura penală a contravenţiei stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigenţelor instituite de art.6 par.2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) Cod contravenţional al RM şi prin prisma cauzei Anuşca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să exercite o investigaţie completă, nepărtinitoare si obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient si concludent pentru stabilirea circumstanţelor importante ale cauzei, determinarea existentei faptei contravenţionale, încadrarea juridică a faptei contravenţionale şi administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul. La caz, nu există probe care să confirme vinovăţia petiţionarului în comiterea contravenţiei imputate şi nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăţia acestuia.
Dispoziţia art.94 din Codul de procedură penală reglementează datele neadmise ca probe, însă contrar alin.(1) pct.4), 8) al art. 94, agentul constatator intitulează drept probe, următoarele acte:
Încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 22.10.24 nr. 13-7920/2024, prin care s-a admis demersul procurorului cu privire la autorizarea măsurii speciale de investigaţii, în cadrul cauzei penale nr. 2023970322 şi s-a autorizat colectarea de informaţii de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice S.A. ”Moldcell” privind aplicaţia mobilă cu identificatorul ”PSB” (Federaţia Rusă), ce aparţine Băncii Comerciale ”Promsveazibank” din Federaţia Rusă;
Reiterează faptul că, prin încheierea respectivă, s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigaţii, în cadrul cauzei penale nr***** pentru perioada de timp 01.01.2024 - 22.10.2024, deci urmare a efectuării măsurilor speciale de investigaţii au fost obţinute probele pentru cauza penală nr.2023970322 şi nicidecum în cadrul cauzei contravenţionale în care este învinuit petentul.
Încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 01.04.2025 prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupţie, Cristina Carajeleascov şi s-a autorizat folosirea datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii, din cauza penală 2023910322 în cauza contravenţională RAP01 433516.
Atenţionează, însă că, datele şi probele obţinute ca urmare a executării încheierii din 01.04.2025, pot fi folosite doar de către personale autorizate şi în cadrul cauzelor autorizate şi anume: cauza penală 2023910322 şi cauza contravenţională RAP01 433516.
Raportul de analiză informaţional-criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr***** conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 181^1 şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) Cod penal.
Acest raport a fost efectuat reieşind din învinuirea adusă (cuiva nu petiţionarului) în temeiul art. 181^1 şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) Cod penal, în cauza penala nr.2023970322 şi respectiv, nu poate fi folosit cu titlu de probă în cadrul prezentei cauze contravenţionale intentate în baza art. 47^1 Cod contravenţional. Mai mult, în partea

dreaptă de sus a Raportului respectiv, este strict menţionat că, citează: „A se utiliza doar în cadrul cauzei penale nr.2023970322”. Prin urmare, este ilegală folosirea acestui Raport în alte cauze contravenţionale sau chiar penale. Onorată instanţă, INSP, în mod abuziv, încălând prevederile Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, a distribuit Inspectoratelor de poliţie datele cu caracter personal obţinute prin Raportul de analiză informațional-criminală efectuat doar pentru cauza penala nr.2023970322.

Ordonanţa privind pornirea procesului contravenţional din 08.04.2025, s-a dispus pornirea procesului contravenţional nr.20258000021 în temeiul art.47[1] Cod Contravenţional, pentru stabilirea tuturor circumstanţelor şi a contravenţiilor, inclusiv pentru a desfăşură acţiuni adăugătoare, de colectare şi de administrare a probelor, ulterior atragerea la răspundere conform prevederile legale. Deci, în cadrul procesului contravenţional nr.20258000021, pornit în temeiul art.47[1] Cod Contravenţional, agentul constatator urma să desfaşoare acţiuni prin care să administreze probe noi, în cele incriminate, însă agentul a folosit înscrisurile obţinute de organul de urmărire penale, în cadrul cauzei penale 2023970322. Respectiv, agentul constatator nu a colectat şi nu a administrat nici o probă, care să dovedească comiterea contravenţiei incriminate. Ordonanţa privind formarea unui grup de constatare si documentare, prin care s-a propus a forma grup de lucru în cadrul procesului contravenţional incluzând în cadrul acestuia angajaţi cu statut de agenţi constatatori. Reieşind din dispozitivul acestei ordonanţei, nu este clar, care anume angajaţi din structurile indicate, au împuterniciri de agent constatator, pentru a documenta o persoana de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47[1] din Codul Contravenţional, fiind indicat la general doar „angajaţi”, fără a fi indicat concret numele/prenumele angajatului din structura respectiva, care este implicat în grupul de lucru. Iar lipsa indicării numelor şi a prenumelor acestor angajaţi, duce la încălcarea dreptului de a face recuzare acestor angajaţi, totodată, este imposibil de stabilit, dacă persoana care a întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie, facea partea din grupul de lucru şi/sau era angajat al subdiviziunilor respective.

Scrisoarea Inspectoratului Naţional de Securitate Publică nr.34/17/1-3595 din 07 aprilie 2025 adresată Inspectoratului de Poliţie, prin care au fost remise materiale obţinute în cadrul măsurilor speciale de investigaţii, în cauza penală nr. 2023970322, nu poate constituie probă la caz, deoarece nu există o ordonanţă de ridicare a acestor materiale, exclusiv pentru prezenta cauza contravenţională, precum şi nu există nici o ordonanţă cu privire la recunoaşterea acestor materiale în calitate de probă pe cauza contravenţională examinată.

Foaia care conţine date despre: număr de telefon, denumirea operatorului de telefonie mobilă, IDNP şi numele/prenumele persoanei, data înregistrării domiciliul, nu demonstrează comiterea contravenţiei incriminate contravenientului.

Nu este clar care este legătura cauzală a acestor înscrisuri cu contravenţia incriminată. Faptul că înscrisurile menţionate mai sus, au fost dobândite în cadrul cauzei penale 2023910322 şi folosite în cauza contravenţională RAP01 433516, cauze distincte speţei, nu pot fi obţinute în mod ilegal în cauza contravenţională pornită în privinţa petiţionarului. Înscrisurile respective, contravin art. 425 din Codul Contravenţional şi nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravenţională, or probele care să indice asupra comiterii contravenţiei, urmează a fi, dobândite în mod legal.

Un alt temei de admiterea contestaţiei şi anulare a procesului-verbal cu privire la contravenţie este faptul că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obţinute în cauza penală nr.2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravenţională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe (art.94 CPP) şi nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin.(7) CPP pentru folosirea lor în cauza contravenţională RAP01 486024 sau nr.202528000021.

De către agentul constatator, nu au fost stabilite circumstanţele importante pentru justa soluţionare a faptei contravenţionale şi anume: comiterea faptei contravenţionale de către petiţionar, fapt ce contravine art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravenţional. Agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe delin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanţele cazului dat, fapt ce contravine art.443 alin.(1) lit. g) Cod contravenţional.

Menționează că, organele de drept, au obligaţia ca în activitatea lor să o realizeze în limitele şi în concordanţă cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislaţiei, respectarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, care constituie însăşi esenţa unei societăţi democratice. Obligaţia statului de a se conforma cu bună-credinţă obligaţiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaţionale a statelor, ceea ce al caz nu s-a constatat.

Analizând procesul-verbal prin prisma dispoziţiilor art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului constată că, materia contravenţională este subsumată noţiunii de acuzaţie în materie penală în sens convenţional, aşa cum a arătat Curtea de la Strasbourg în mai multe decizii de speţă.

Având în vedere cele menţionate, concluzionează că prezenta cauză constituie o acuzaţie şi pe cale de consecinţă contravenientului trebuie să i se respecte toate drepturile garantate de acest articol, art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului inclusiv să i se aplice prezumţia de nevinovăţie, întrucât paragraful 2 al articolului menţionat dispune că orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită.

În acest sens, apreciază Curtea, prezumţia de nevinovăţie trebuie să opereze şi în materie contravenţională, atribuirea sarcinii probei celui ce contestă săvârşirea contravenţiei fund o încălcare a acestei garanţii procesuale fundamentale, obligativitatea probării pretenţiilor de către persoana care sesizează instanţa. Chiar dacă petentul, teoretic, trebuie să răstoarne prezumţia de legalitate a procesului verbal, instanţa are obligaţia de a administra, din oficiu, toate probele necesare în vederea stabilirii unei stări de fapt cât mai corecte, în materie contravenţională operând principiul oficialităţii la fel ca în procedura penală.

Astfel, solicită admiterea integrală a contestaţiei, declararea nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa petiţionarei Dumitrașco Tamara.

4. **În ședința de judecată agentul constatator, Decenco Eduard** fiind legal citat nu s-a prezentat.
5. **În ședința de judecată contravenienta Dumitrașco Tamara** fiind legal citată, nu s-a prezentat.
6. **În cadrul ședinței de judecată au fost cercetate materialele anexate la contestație și anume:**

- ***Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 100597 din 24.06.2025 prin care s-a constatat fapta comisă***;
- ***Copia raportului Șefului adjunct Secție, șef al SIC al SSP a IP Căușeni, comisar Andrei Bargan din 08.04.2025***, conform căruia ultimul informează că, la 08.04.2025, a primit spre examinare solicitarea Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP nr.34/17/1-3579 din 07.04.2025, înregitrată în Serviciul secretariat cu nr. 1659, prin care transmite spre examinare materialele probatorii, acumulate în cadrul procedurii contravenţionale RAP01 433516, privind acţiunile unor persoane pentru a fi examinate prin prisma art.47[1] din Codul contravenţional. Din probatoriul expediat, se prezumă că 60 persoane, cu viza de domiciliu din localităţile *****, *****sunt implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral şi Referendumului republican constituţional din toamna anului 2024;
- ***Copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22.10.2024 (și mandatul judecătoresc),*** prin care s-a dispus autorizarea măsurii speciale de investigație în cadrul cauzei penale nr***** și anume s-a autorizat colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA ”Moldcell”, privind aplicația mobilă cu identificatorul *****
- ***Copia extrasului privind primirea mesajelor în aplicația PSB, instalată de către Dumitrașco Tamara***;

7. **Audiind participanţii la proces, examinând contestaţia, probele anexate la materialele cauzei, instanţa de judecată consideră că contestația depusă urmează a fi respinsă, din următoarele considerente:**
8. Potrivit alin.(1) art.448 al Codului contravențional, contravenienta, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8).
9. Conform procesului-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 100597 din 24.06.2025, s-a constatat comiterea de către Dumitrașco Tamara a contravenției prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.
10. Procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 100597 din 24.06.2025, a fost întocmit în prezența contravenientei. Iar contestația a fost depusă la data de 02.07.2025, fiind înregistrată la Inspectoratul de Poliție Căușeni sub nr.3242.
11. Potrivit art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

12. Conform art.440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
13. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.
14. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).
15. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționara urmează să-și probeze nevinovăția.
16. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 100597 din 24.06.2025 şi a deciziei de sancţionare.
17. Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei adoptate, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.
18. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție şi la caz a deciziei asupra cauzei contravenţionale „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.
19. Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezenţa petiționarei, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin prezenţa semnăturii acesteia în procesul-verbal.
20. În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care petiționarei i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, formulându-le inclusiv prin contestarea actului în instanţa de judecată.

21. Prin urmare, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție, contestat, a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută prevăzute la art. 445 din acelaşi cod, ce ar putea fi invocate din oficiu.
22. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a acestor documente este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).
23. Conform procesului verbal cu privire la contravenție, petiționara a fost sancționată pentru faptul că, în perioada de timp 05.08.2024-15.10.2024, aflându-se în or.Căușeni, a pretins și a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicației PSBank din Federația Rusă, pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale și referendumului din 20.10.2024.
24. Instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Dumitrașco Tamara i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă petiționara nu a prezentat nici o probă întru demonstrarea nevinovăției sale, la fel, instanța stabilește că cet. Dumitrașco Tamara a fost audiată în cadrul procesului contravențional, fiindu-i asigurat dreptul de a depune declarații și dreptul de a-și angaja un avocat. Astfel, instanța constată valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.
25. În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag, în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).
26. Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientei Dumitrașco Tamara în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenienta nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către

agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

27. Prin urmare, acțiunile contravenientei Dumitrașco Tamara corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47[1] Cod contravențional, coruperea electorală pasivă cu indicii: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusive al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.
28. Instanța de judecată reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.
29. La caz, în contestația depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cauzei contravenționale, Dumitrașco Tamara nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.
30. În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientei, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientei și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientei în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.
31. Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.
32. În ipostaza creată și descrisă supra, vinovăția contravenientei în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.
33. Cu referire la cele invocate de către contestatară în contestația depusă, precum că, nu a fost demonstrată vinovăția sa, instanța de judecată reține că acest argument este unul declarativ și lipsit de suport probant, fiind o poziție a contravenientei formulată în apărarea sa.
34. Conform extrasului ce conține rezultatul măsurilor speciale de investigații, a fost posibilă stabilirea faptului că, pe dispozitivul în care este activă cartela SIM având numărul de telefon *****, atribuit lui Dumitrașco Tamara, a fost instalată aplicația „PSB”. Totodată, din analiza traficului de date reiese că, ***la 05.08.2024, 08.08.2024, 09.08.2024, 30.08.2024, 07.10.2024, 14.10.2024 și 15.10.2024***, prin intermediul numărului de telefon menționat, aplicația PSB a fost accesată, fiind indicate și mesaje SMS de intrare.

35. Respectiv, din probatoriul cumulat este demonstrat că, Dumitrașco Tamara se folosește de numărul de telefon pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon 7*****, unde a fost instalată aplicația PSB, iar la 05.08.2024, 08.08.2024, 09.08.2024, 30.08.2024, 07.10.2024, 14.10.2024 și 15.10.2024 a fost accesată aplicația PSB, prin urmare fiind demonstrat faptul pretinderii la bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.
36. De asemenea, instanța constată că contravenienta nu a primit mesaje doar într-o zi sau o singură dată, ci în mai multe zile, după cum se observă din extrasul anexat la materialele cauzei.
37. Cetățenii nu sunt interzișii de lege să instaleze aplicații bancare, iar acest act în sine nu poate constitui faptă sancționabilă, or, libertatea instalării aplicațiilor în telefon personal este un drept, nu o imunitate absolută. Într-un spațiu juridic democratic, utilizatorul de tehnologie beneficiază de libertatea de acces și instalare a aplicațiilor informatice, inclusiv a celor bancare, în virtutea drepturilor fundamentale la viață privată, autonomie individuală și libertate economică.
38. Totuși, aceste libertăți nu pot fi absolutizate în dauna valorilor de interes public major, precum securitatea națională, ordinea constituțională și transparența finanțărilor politice.
39. Astfel, exercițiul unui drept aparent neutru – instalarea unei aplicații bancare – trebuie contextualizat juridic în funcție de scopul real, cadrul factologic și implicațiile sociale ale utilizării acelei aplicații.
40. Doar în această cheie poate fi analizată compatibilitatea conduitei cu normele de drept contravențional, în special în materia contravențiilor cu caracter financiar-electoral.
41. Astfel, la caz, nu instalarea aplicației este subiectul evaluării juridice, ci ansamblul de factori cumulativi care însoțesc această instalare: natura instituției bancare asociate, identificarea repetată a dispozitivului utilizatorului în interacțiuni semnificative (mesaje recepționate), absența oricărei justificări rezonabile din partea subiectului, caracterul opac al conduitei și lipsa cooperării la etapa procesuală.
42. Nerecunoașterea vinei de către contravenient, reprezintă în principal un drept al contravenientei de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului contravențional are calitatea procesuală de contravenient nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.
43. Alegațiile invocate în contestație urmează a fi respinse, or acestea în ansamblu nu constituie temei de anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție cu încetarea procesului contravențional din motivul că, în acțiunile persoanei lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Or, actele contestate au fost adoptate în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul contravenției, cu aplicarea corectă a legii care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.
44. Cu referire la alegațiile contravenientei din contestație precum și din cererea sa privind excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile, instanța de judecată reține faptul că probele prezentate și anexate la contestație au sunt probe legale, ce nu contravin ce urmează a fi reținute de către instanță. Or, potrivit încheierii judecătorului de instrucție nr.13-2240/2025, s-a dispus autorizarea folosirii datelor obținute în urma efecturării

măsurilor speciale de investigații, din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516. Astfel, instanța reiterează, că cauza contravențională RAP01 433516 a fost intentată pe faptul acțiunilor unor persoane cu viza de domiciliu în localitățile Copanca, Leuntea, Grădinița, Plop Știubei și Cîrnățeni, care sunt implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral şi Referendumului republican constituţional din toamna anului 2024.

45. Respectiv, prin încheierea menționată supra, Judecătorul de instrucție a autorizat folosirea datelor obținute în urma efecturării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516. Și, la caz, instanța califică motivele invocate de către Dumitrașco Tamara în contestația sa, ca fiind neîntemeiate.
46. Instanța notează că măsurile speciale de investigații desfășurate pe caz au avut loc cu respectarea strictă a prevederilor art. 138^4 Cod de procedură penală și au relevat o asociere directă între numărul SIM identificat ca fiind numărul de telefon al lui Dumitrașco Tamara, (*****) și mesajele recepționate de la aplicația mobilă de tip banking ”PSB”.
47. Prin urmare constatarea tehnică respectivă nu poate fi trecută cu vederea, întrucât indică o interacțiune efectivă- fie voluntară, fie prin intermediere-între telefonul mobil asociat contestatarului și infrastructura digitală a instituției bancare ruse.
48. Tot cu referire la cele invocate de contestatară cu referire la probe, precum că ar fi fost anexate și nu administrate și că nu sunt pertinente și concludente, fiind fără sursă de proveniență, instanța de judecată reține că în dreptul contravențional, standardul probatoriu este unul de suficiență, nu de certitudine absolută (beyond reasonable doubt), ca în materia penală.
49. Jurisprudența națională și a CEDO admite că probe indirecte (circumstanțiale) pot fundamenta o decizie sancționatorie, atâta timp cât sunt convergente, coroborate și nu lasă loc unei versiuni alternative rezonabile.
50. În prezenta cauză, nu este vorba despre simple deducții sau o poziție subiectivă a agentului constatator (cum invocă contestatara), ci despre probe derivate din autorizații judiciare valide privind măsuri speciale de investigație (MSI) — inclusiv colectarea de date electronice, dispuse în cadrul unei cauze penale cu relevanță sistemică.
51. Acestea nu sunt doar probe „circumstanțiale”, ci elemente probatorii de înaltă credibilitate și cu greutate juridică, întrucât au fost: autorizate de un judecător, executate de organul de urmărire penală în condiții de legalitate, documentate prin încheieri și ordonanțe și puse la dispoziția instanței în condiții de contradictorialitate.
52. Referitor la alegația contestatarei privind lipsa individualizării faptei și consecințele juridice, instanța relevă că potrivit practicii judiciare constante, individualizarea faptelor nu presupune redarea exhaustivă a tuturor circumstanțelor contextuale, ci reflectarea clară, concisă și suficientă a conduitei care contravine normei de incriminare.
53. În speță, procesul-verbal relevă următoarele elemente esențiale: data/perioada pretinsei comiteri a faptei (05.08.2024-15.10.2024); locul desfășurării (or.Căușeni); conduita imputată (acceptarea instalării unei aplicații mobile pentru remiterea de mijloace bănești,

în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului din 20.10.2024); norma legală pretins încălcată (art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional).

54. Aceste elemente conturează, într-un mod rezonabil şi juridic adecvat, obiectul, locul, timpul și finalitatea presupusei conduite contravenționale, fără a fi necesară indicarea expresă a sumei, numelui candidatului sau efectului concret asupra actului de vot.
55. Exigențele prevăzute de art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional trebuie interpretate în funcție de natura specifică a faptei și mijloacele de investigare posibile.
56. În cazul contravențiilor electorale, caracterizate printr-un înalt grad de opacitate, disimulare și tehnicizare (ex. utilizarea aplicațiilor mobile, a cartelor SIM sau a intermediarilor), o individualizare minuțioasă, de tip penal, devine adesea imposibilă sau excesiv oneroasă pentru autorități.
57. Aşadar, criteriul aplicabil este cel al „concludenței rezonabile”, nu al certitudinii rigide proprii procedurii penale.
58. Este suficient ca datele reținute în actul de constatare să permită subiectului vizat să înțeleagă fapta imputată, să formuleze apărări și să participe la examinarea cauzei.
59. Contravenția prevăzută la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional este o faptă de pericol abstract, a cărei existență nu depinde de producerea unui rezultat concret – precum vicierea reală a alegerilor sau exprimarea efectivă a unui vot condiționat.
60. Simpla acceptare a participării într-un mecanism ce are potențialul de a afecta integritatea procesului electoral este suficientă pentru a atrage incidența normei.
61. Instanța reține că, coruperea electorală pasivă este o contravenție materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.
62. De asemenea, instanța reține și faptul că, potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul Contravențional din 21.01.2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47[1] alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă.
63. Altfel spus, contravenţia în discuţie este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că, existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin. (3) şi 23 alin. (2) din Constituţie, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.
64. Potrivit pct. 317 din aceeași decizie votul secret şi liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere şi democratice şi al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice şi printr-un vot liber exprimat de către cetăţeni a organelor reprezentative şi

fraudează competiţia bazată pe idei şi pe programe politice desfășurată între partidele politice şi între candidaţi.

65. Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui Dumitrașco Tamara vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Dumitrașco Tamara în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.
66. La fel instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.
67. Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice.
68. În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului”.
69. Potrivit Constituției Republicii Moldova, art. 2 „(1) Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție”. Art. 38.„(1) Voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat, iar principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetățenii Republicii Moldova pot alege și pot fi aleși fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine social; - vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri și/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influențării voinței alegătorului; -vot liber exprimat - nimeni nu este

în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum și pentru a-l împiedica să-și exprime voința în mod independent.

70. Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.
71. În circumstanțele enunțate, instanța de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestației lui Dumitrașco Tamara, prin urmare, aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 100597 din 24.06.2025, întocmit de agentul constatator din cadrul IP Căușeni, Decenco Eduard, potrivit căruia cet. Dumitrașco Tamara a fost recunoscută vinovată pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 25 000 lei, urmează a fi menținut fără modificări.
72. În conformitate cu prevederile art. 457-458, art. 460, art. 462 Cod contravențional, instanța de judecată,

H o t ă r ă ș t e:

Contestația depusă de Dumitrașco Tamara împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 100597 și deciziei de sancționare din 24.06.2025, emise în cauză contravențională prevăzută de art.47^1 al.(1) Codul contravențional, se respinge ca neîntemeiată.

Se mențin fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 100597 și deciziei de sancționare din 24.06.2025, emisă în cauză contravențională prevăzută de art.47^1 alin.(1) Cod contravenţional în privința lui Dumitrașco Tamara.

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, materialele cauzei contravenţionale în original să se substituie prin copie, iar originalele acestora să se restituie Inspectoratului de Poliție Căușeni.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Victoria RAILEAN